

изново, до кога-то най-сѣтнѣ ся и знамѣри писмо, та вехъ да ги ловягъ на хартиѣ!

Всждѣ а особено по горящы-ты страны, — дѣто работа-та е по-легка и поминѣкъ-тъ по-лесенъ, дѣто хора-та не орѣтъ и не копаѣтъ, а само пасѣтъ и вѣдятъ добыгѣкъ и съ него ся лутать нагорѣ надолѣ по широки пущинацы, — прѣзъ хубави длѣгы нощи хора-та ся вглядвали въ небе-то, разглядвали звѣзды-ты, пытали ся и гадкали: що ли е, какво ли е слѣнце-то, що ли сѣ и каквы ли сѣ звѣзды-ты и мѣсячина-та, какъ пѣтувать, каква ли е и колкава ли е земля-та. Нѣ оведнажъ не могли да налучятъ и да намѣрятъ правѣ-тѣ истинѣ. Какво ли не мыслихъ и невѣрвахъ испрѣво! Оведнажъ не могли да ся договѣдятъ за голѣмы-ты Божіи работы, а по-малко-малко съглядвали, бѣлѣжили, лучили и намирали, доклѣ проумѣли всичко, що знаѣтъ сега. А доклѣ да научятъ всичко, що знаѣтъ сега, изминѣли ся хыляды години. Защо-то не е лесно да проумѣе чловѣкъ всичкѣ-тѣ Божіи мѣдрость на никога нѣма и да постигне да разбере всичко, що-то Господь Богъ е създалъ и нарядилъ.

Отъ това, що-то сѣ испытали и проумѣли учены хора за Божій свѣтъ на ни го прѣдали, азъ искамъ да пораскажѣ нѣщо на тыя, кои-то обычатъ да екнѣтъ и да ся учягъ; па, и да не е лесно да расказвамъ по-тѣнко и ясно за да ми разберѣтъ, надѣѣ ся, че кои-то дадѣтъ ухо та мя послушать има да научягъ много нѣщо. За нехривы-ты и неразбраны-ты не мя е грыжя, ако щѣтъ слушя, ако не: грѣхъ имъ на душиѣ!

Лѣтъ прѣзъ нѣкоѣ хубавѣ яенѣ нощъ кога на отворено полѣгнемъ па погляднемъ горѣ на небе-то, нѣ видимъ много звѣзды; между тѣхъ видимъ: *Колажа*, *Кокоскѣ-шѣ*, *Ралицѣ-шѣ* и други.